11/11/2021

Μητροπολίτης Αργολίδος Νεκτάριος: Ενότητα και διχασμός

/ Γνώμες

ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΙΧΑΣΜΟΣ

Του Μητροπολίτου Αργολίδος Νεκταρίου

Στις αρχές Οκτωβρίου έλαβε χώρα, στο Διορθόδοξο κέντρο στην Ι. Μονή Πεντέλης η Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Οι τρείς από τις εισηγήσεις αφιερώθηκαν στην πανδημία και τις επιπτώσεις της. Οφείλω να ομολογήσω ότι και οι τρείς ήταν εμπεριστατωμένες και κάλυψαν ένα ευρύ φάσμα προβληματισμών. Ακολούθησαν εκτενείς συζητήσεις, ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών και υποβολή προτάσεων. Θεωρώ πολύ σημαντικές τις παρεμβάσεις των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών, Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου (που βάσταξε το μεγάλο βάρος της ενημέρωσης, από την αρχή της πανδημίας) και Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικολάου, ο οποίος και ως ειδικός, αλλά και ως πρόεδρος της επιτροπής Βιοηθικής, φώτισε σημαντικές πλευρές του προβλήματος και διέλυσε τις όποιες αμφιβολίες, ειδικά στο θέμα του εμβολιασμού. Δεν είναι τυχαίο ότι ο

Μητροπολίτης Νικόλαος, καταχειροκροτήθηκε και στο τέλος σπεύσαμε να τον παρακαλέσουμε να δημοσιοποιήσει την τόσο σοβαρή και επίπονη προσπάθεια της επιτροπής Βιοηθικής.

Ακολούθησε το ανακοινωθέν της Συνόδου και στις αρχές Νοεμβρίου το κείμενο της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου που αναγνώστηκε στους ιερούς Ναούς. Η συντριπτική πλειονότητα των πιστών έδειξε να συμφωνεί και να συμμορφώνεται με τα προτεινόμενα μέτρα. Άλλωστε η άσχημη εξέλιξη της πανδημίας τις μέρες αυτές και η εκρηκτική αύξηση κρουσμάτων, διασωληνωμένων, θανάτων κ.λπ. έχει ανησυχήσει πολλούς ανθρώπους, καταρρίπτοντας και το μύθο που κάποιοι θέλουν να συντηρούν, ότι η COVID – 19 είναι μια απλή γριπούλα…

Δυστυχώς όμως κάποιοι δεν μπορούν να ξεφύγουν από τις εμμονές τους και δημιούργησαν προβλήματα στους ιερείς, που έκαναν το αυτονόητο: Να υπακούσουν στην προϊσταμένη τους αρχή. Επιτέθηκαν με ανοίκειο τρόπο στους ιερείς, απείλησαν, εκστόμισαν βαριές κουβέντες, κ.α. Γι’ αυτούς δεν έχει καμία σημασία το πρόσωπο του ιερέα, του επισκόπου και κυρίως της Ι. Συνόδου. Έχουν αυτοανακηρυχθεί πάπες και πατριάρχες του σύμπαντος κόσμου και εωσφορικά κινούμενοι έθεσαν τον εαυτό τους υπεράνω της Ι. Συνόδου.

Οι περισσότεροι εξ αυτών κινούνται από κάποιους “γέροντες”, που δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να ευτελίζουν τους πραγματικά αγίους γέροντες των ημερών μας που στόλισαν την εκκλησία. Το φαινόμενο του “γεροντισμού”, που συσπειρώνει φανατισμένους οπαδούς και δημιουργεί τόσα προβλήματα στην εκκλησία, είναι καιρός να τελειώνει. Δεν είναι απλώς ένα γραφικό φαινόμενο, αλλά μία τορπίλη για την εκκλησία.

Ειδικά στην περίοδο της πανδημίας οι “συμβουλές” και “παραινέσεις” των ψευτογερόντων ήταν καταστροφικές. Άνθρωποι όχι μόνο νόσησαν, αλλά ταλαιπωρήθηκαν και πέθαναν. Θα έρθει η στιγμή που όλοι αυτοί οι αυτόκλητοι “σωτήρες”, θα ντρέπονται για τους ανθρώπους που οδήγησαν στον τάφο…

Όσοι γνωρίσαμε τους γνήσιους γέροντες, το πρώτο που διαπιστώσαμε ήταν η διάκριση, η κορυφαία αυτή αρετή. Μπορούσαν να διακρίνουν το ουσιώδες από το επουσιώδες, την πλάνη από την αλήθεια, τη γνησιότητα από την υποκρισία. Αντίθετα αυτό που χαρακτηρίζει όλους τους αυτόκλητους “γέροντες” είναι η αδιακρισία.

Το δεύτερο, ήταν ο βαθύς σεβασμός που έτρεφαν στους επισκόπους και στην ιερά Σύνοδο. Θυμάμαι την τελευταία φορά που συνάντησα τον άγιο Πορφύριο στο Μήλεσι. Του εξέθεσα ένα σοβαρό πρόβλημα . Αφού με άκουσε, σιώπησε για λίγο,

μου είπε δύο λόγια κι έπειτα κατέληξε: «*Θα πας στον επίσκοπο και θα κάνεις ό, τι σου πει ο επίσκοπος. Το άκουσες; Θα κάνεις ό, τι σου πει ο επίσκοπος!*».

Άλλοτε πάλι ρώτησα τον όσιο Παΐσιο για άλλο θέμα, αρκετά σοβαρό. Η στάση του ήταν παρόμοια. Με άκουσε με πολύ προσοχή, μου είπε κι αυτός δύο λόγια και στο τέλος κατέληξε: « *Θα πας στον επίσκοπο. Είναι δική του αρμοδιότητα και ευθύνη. Θα κάνεις ό, τι σου πει!*».

Τον ίδιο σεβασμό έδειχνε και ο όσιος Εφραίμ ο Κατουνακιώτης στο πρόσωπο του επισκόπου. Με πόσο ενθουσιασμό μιλούσε, με πόση χαρά δεχόταν κάποιον επίσκοπο! Και πόσο πολύ πρόσεχε πώς θα του μιλήσει, πώς θα τον τιμήσει.

Να αναφέρω ακόμη τον μεγάλο άγιο των ημερών μας, τον όσιο Σωφρόνιο. Είναι γνωστός ο βαθύς σεβασμός που έτρεφε στον επίσκοπο. Είναι χαρακτηριστικό ότι πριν κοιμηθεί έστειλε επιστολή στον Οικουμενικό Πατριάρχη ζητώντας την άδεια και την ευλογία του για να αναχωρήσει για την Άνω Ιερουσαλήμ!

Ο προκάτοχος μου μακαριστός Μητροπολίτης Ιάκωβος, είχε κάποτε ένα δύσκολο πρόβλημα. Απευθύνθηκε στη Σύνοδο. Ίσως η απόφαση της Συνόδου να μην τον ικανοποίησε. Όμως όχι μόνο δεν αντέδρασε, αλλά το δέχτηκε ταπεινά και ειρηνικά λέγοντας: «*Εγώ δεν θα πάω πάνω από τη Σύνοδο*».

Όλοι αυτοί οι πραγματικά άγιοι Γέροντες, αγωνίστηκαν για την ενότητα της εκκλησίας. Ούτε κατά διάνοια δέχτηκαν να διχάσουν την εκκλησία, ή να κηρύξουν αντάρτικο. Όταν είχε δημιουργηθεί ένα σοβαρό πρόβλημα στο άγιο Όρος, κάποιοι πατέρες πρότειναν να διακόψουν το μνημόσυνο του Πατριάρχη. Μία αντιπροσωπεία επισκέφθηκε τον όσιο Εφραίμ Κατουνακιώτη και τον ρώτησαν σχετικά. Ο όσιος απάντησε πολύ σοφά: «*Πατέρες το σχίσμα εύκολα γίνεται. Η ένωσις είναι δύσκολη*». Και το σχίσμα αποφεύχθηκε.

Οι τελευταίες λέξεις του οσίου Πορφυρίου ήταν τα λόγια του Χριστού από την αρχιερατική προσευχή: *«ἵνα ὦσιν ἓν».*

Οι παρ’ ημίν “σωτήρες” της Ορθοδοξίας, κατηγορούν ότι όλοι όσοι παραμένουμε πιστοί στις αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου “διχάζουμε” την εκκλησία! Γνωρίζω δυστυχώς αμόναχους μοναχούς, οι οποίοι δεν μπορούν να σταθούν στη μετάνοια τους και στο κελλί τους, δεν αντέχουν την εσωτερική εργασία, την καλλιέργεια του έσω ανθρώπου, την προσευχή, το άθλημα της υπακοής και όλα όσα υποσχέθηκαν ενώπιον Θεού και ανθρώπων κατά την ώρα της κουράς και χωρίς άδεια και ευλογία από το μοναστήρι τους, ή του επισκόπου, γυρίζουν “από χωρίου εις χωρίον” και από “πόλεως εις πόλιν”, ακόμη και στο εξωτερικό, καλώντας σε “αποτοίχιση”, (δηλαδή σχίσμα) τους απλοϊκούς πιστούς. (Είναι οι ίδιοι τύποι που

προΐστανται στις διαδηλώσεις, επικεφαλής μαινόμενων “αγωνιστών”, οι περισσότεροι από τους οποίους δεν μπορούν να κάτσουν σπίτι τους, να επικοινωνήσουν με τον – την σύζυγο, τα παιδιά τους και βρίσκουν άλλοθι για να καλύψουν την δική τους αποτυχία. Μοιάζουν με τους ειρηνιστές που αγωνίζονται για την ειρήνη και δεν χάνουν καμία “πορεία ειρήνης” ενώ στο σπίτι τους καθημερινά γίνεται Τρωϊκός πόλεμος...). Κατά τα άλλα εμείς διχάζουμε την εκκλησία! Όταν κάποτε ανέφερα μία τέτοια περίπτωση στον όσιο Εφραίμ, διέκρινε την εσωτερική ακαταστασία του εν λόγω μοναχού, και πολύ σοφά έκανε τη διάγνωση: «*Σουρτούκης είναι; Θέλημα έχει».*

Ο όσιος Παΐσιος έλεγε σε υποτακτικό του: «*Το παν είναι η ενότητα της εκκλησίας. Αν πεθάνω και αυτά που έχω πει, είναι άλλα απ’ αυτά που λέει η εκκλησία, απορρίψτε τα!».*

Πριν λίγο καιρό, πήρα στα χέρια μου μία επιστολή, άγνωστου σε μένα ηλικιωμένου αγιορείτη μοναχού. Το περιστατικό που περιγράφει συνέβη πριν από 40 χρόνια, αλλά είναι εξαιρετικά επίκαιρο.

Γράφει μεταξύ των άλλων:

«Την δεκαετία του 1980 επισκεφθήκαμε λίγα άτομα τον γέροντα Παΐσιο και νυν όσιο Παΐσιο, στην Παναγούδα. Γινόταν την εποχή εκείνη πολύς λόγος για τις ηλεκτρονικές ταυτότητες. Ένας από την παρέα ρώτησε τον γέροντα.

– *Γέροντα να πάρουμε τις νέες ταυτότητες;*

Κι ο γέροντας απάντησε:

– *Θα περιμένουμε την απόφαση της εκκλησίας. Δεν θα κάνετε ο καθένας του κεφαλιού σας, γιατί θα την διαλύσουμε την εκκλησία».*

Σεβασμιώτατε άγιε Δέσποτα.

Αυτά άκουσα με τ’ αυτιά μου από το στόμα του γέροντος Παϊσίου και σας τα καταθέτω.

Δεν είναι πολύ επίκαιρα γι’ αυτά που γίνονται σήμερα;

Δεν κάνει δυστυχώς ο καθένας του κεφαλιού του»;

Τελειώνοντας αυτό το κείμενο δεν έχω την ψευδαίσθηση ότι οι αρνητές και “σωτήρες” της Ορθοδοξίας θα πεισθούν. Είμαι σίγουρος πως θα συνεχίσουν το διχαστικό έργο τους. Άλλωστε δεν είναι η πρώτη φορά. Κάθε τόσο με κάτι πρέπει

να ασχολούνται. Κάποτε ήταν οι ταυτότητες, άλλοτε το 666, ο ΑΜΚΑ, κ.λπ. Σήμερα είναι η πανδημία και το εμβόλιο. Αύριο θα βρουν κάτι άλλο για να καλύψουν τη μέσα τους ερήμωση. Προς το παρόν όμως, τους παρακαλούμε να σταματήσουν το καταστροφικό έργο τους. Ας καταλάβουν ότι κινδυνεύουν οι ζωές των άλλων και των ίδιων. Τέλος πάντων, ας κάνουν λίγο υπομονή.

Από τη νέα χρονιά θα έλθουν οι νέες ταυτότητες, με πολλά τσιπάκια, κ.λπ. θα ανοιχτεί μπροστά τους νέο πεδίο δόξης λαμπρό, για διαμαρτυρίες, διαδηλώσεις, ψηφίσματα , fake news… Και όταν τελειώσει κι αυτό κάτι άλλο θα βρει ο διάβολος να μας ξεγελάσει, δημιουργώντας μας ψευδαισθήσεις αγωνιστικότητας όχι κατά των παθών μας, αλλά κατά ανύπαρκτων εχθρών. Άλλωστε σε κάθε εποχή δεν λείπουν οι Δον Κιχώτες ούτε οι ανεμόμυλοι…